

گرامی باد یاد و آرمان انقلابی و آزادیخواهانه جانبازان

سامائی که در هفدهم سنبله ۱۳۶۱ شمسی از مرز تاریخ

گذشته و به سرزمین جاودانگی پا گذاشتند!

مرگ و نفرین بر جلادان "پرچی"، "خلقی" و روسی آنان باد!

شعار همیشگی این جانبازان سامائی:

به ما ننگ و نفرین تاریخ بود اگر راه سازش بگیریم به پیش
نه از بیم زندان و عفریت دار خیانت بورزیم به یاران خویش

در عکس ها از راست به چپ زنده یادان: انجنیر محمد امین، انجنیر محمد علی، انجنیر میرویس،
انجنیر نادرعلی دهاتی، قاضی احمد ضیاء، محمد نعیم ازهر، انجنیر زمری صدیق، داکتر عبدالواحد
رائین، زبیر احمد، انیس آزاد، شاهپور قریشی، ضیاءالحق، داکتر صدیق جويا و انجنیر داؤود.

تصاویر فوق سیزده تن از رزمندگان استوار و سر بر کف سامائی جمع یک بانی را نشان می دهد؛ رزمندگانی که به جرم تعلق به ساما و تمسک به «اندیشه پیشرو عصر» و از همین سنگر علیه سوسیال امپریالیسم غدار و اشغالگر روسی و عُمال میهنفروش و جلاد "پرچمی - خلقی" اش شجاعانه و تا آخر در میدان و زندان رزمیدند و در فرجام در بیدادگاه سوسیال امپریالیسم متجاوز و آدمکش روس محکوم به اعدام شده و در هفدهم سنبله ۱۳۶۱ش حکم اعدام شان توسط این جلادان در پولیگون اجراء شده و به جز یکی، همه را در گور های بی نشان دفن کردند. آری، این جانبازان در حالی که درفش خونرنگ ساما را در اهتزاز داشتند، بی هراس "از بیم زندان و عفریت دار" سرفرازانه از مرز تاریخ گذشته و به سرزمین بی مرگی رسیدند. این رزمندگان اندیشمند، باورمند و آرمانگرا آرمانی و سازمانی را از خود به ودیعت گذاشتند که باید توسط "یاران" ادامه دهنده و متعهد شان پاسداری شده و تکامل می یافت. تنی چند از این جاودانگان سامائی از جمله بانیان و رهبران و متباقی کادر ها و اعضای میدان دیده سازمان آزادیبخش مردم افغانستان (ساما) بودند؛ سازمانی که مجید بزرگ آن را بنیان نهاد و رهبری کرد.

فرد چهاردهم اعدامی، گرامی یاد شاهپور قریشی یکی از بانیان ساما است که پس از ایجاد ساما، بنا بر خصلت ایدئولوژیک و کراکتر طبقاتی ساما، پایش را پس کشیده و تا هنگام مرگ تعلق به ساما و تمسکی به اندیشه انقلابی ساما نداشته است. اکثریت این گروه اعدامی ساما، بالا تر از تجلیل های متعارف لیبرالی و سودجویانه مرسوم، چون عناوین گنگی مثل "مبارزان راه آزادی" و "عدالت خواهان"؛ باورمند به «اندیشه پیشرو عصر»، باورمند به انقلاب و تغییر انقلابی مناسبات تولیدی، مدافع راستین و وثیق آزادی و برابری ستمدیگان در جامعه ای فارغ از امپریالیسم و ارتجاع، فارغ از ستم ملی و طبقاتی و استثمار و تبعیض بودند.

مزید بر این چهارده اعدام شده، در میان گروه اعدامی سامائی در حبس رژیم جلاد پیشه "پرچمی - خلقی"، یک تن به قول زنده یاد انیس آزاد "کولی" ای نیز وجود داشت که "از بیم زندان و عفریت دار" راه سازش با دشمن جلاد را در پیش گرفته و به یاران خویش خیانت ورزید و بالاثر آن، هر چند زنده ماند، ولی "نفرین تاریخ" را کمائی کرد. این سازش با دشمن و خیانت به یاران، موجب انحرافات، کژروی ها، سجد و سازش های بعدی وی در پای هر جبار و خُسران های جبران ناپذیری برای یارانش شد که تا هنوز بی پاسخ مانده و جبران نشده است.

اینک در ۳۷ مین سالگرد جاودانگی این جانبازان راست قامت، بر "یاران" استوار و ادامه کار آنان است تا این ودیعت آن "یاران رفته بر سر داران" یعنی اندیشه، آرمان و سازمان شان را محکم گرفته، از آن پاسداری کرده و با صیقل دادن اندیشه انقلابی در راه تحقق آرمان گرامی آن بی مرگان، سازمان شان را به مثابه ابزار تحقق آن آرمان، استحکام بخشند.

مانا باد نام و آرمان اعدام شدگان سامائی در ۱۷ سنبله!

مستدام باد راه شان و مستحکم باد سازمان شان!

فائق رستاقی

۱۷ سنبله ۱۳۹۸ش